

Kecskemét-Hetényegyházi Református Egyházközség

Pásztori üzenet

[Mt 28]

Félelem és nagy öröm: ez a kettő nem zárja ki egymást? Hogyan tudna az ember egyszerre félni és örülni?

Nagyon szeretem az esőt. Különösképpen szeretem nézni, ha vihar közeledik, a maga erejével és lélegzetelállító méreteivel. Az első szellőkésekkel a gyönyörűség mellé félelem is érkezik. Beindulnak a tanulatlan, ősi reflexek: fedezékbe menekülni a vihar elől.

Ehhez hasonlót érezhettek az asszonyok az angyallal beszélve. Elfutottak, mert ezt mondta nekik és mert az angyal látványa lesokkolta őket. Elindultak, hogy hírt adjanak a többieknek, és meglátták Jézust újra élve. „Ne féljete!” – mondta nekik. És örömük egyre nagyobb lett.

Persze az ember adhat másféle választ is a letaglózó élményre. Ott voltak a katonák, akik a sírt „őrizték”, kővé dermedve. Bementek a városba és jelentették, ami történt. Elfogadták a pénzt és hallgattak. A főpapok sem gyönyörködtek a feltámadt Jézusban, inkább csak várták, hátha elmúlik ez az egész és figyelték, mi következik. Próbálták akadályozni a tanítványokat, sikertelenül.

A keresztyénség története, az egyház története így vette kezdetét. A tanítványokat immár senki sem akadályozhatta. „Megölhetnek, de utamba nem állhatnak.” – mondogatták Jézusra gondolva.

Így élhet mindenki, aki a feltámadásban hisz: vesztenivaló nélkül. Sőt, Isten mindenféle szolgálatának ez az egyik legfontosabb feltétele. „Az ige kőszálként megáll, megszegyenül, ki bántja. Velünk az Úr táborba száll, Szentlelkét ránk bocsátja. Kincset, életet, hitvest, gyermeket mind elvehetik. Mit ér ez őnekik! Mienk a menny örökre!” (Luther Márton éneke)

Mit jelentenek az aláhúzott szavak?

- **„Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön.” (Mt 28,18)**

ἐξουσία – a hatalom görög kifejezése birodalmat, birtoklást fejez ki. Az ókori királyságokban az ország vezetője nem csak irányította az adott népet, hanem annak tulajdonosa volt. Abszolút uralkodóként tejhatalommal rendelkezett az ország minden földterületén és lakosán. Egy személyben dönthetett mindenről, a kancellária tagjai csak tanácsokat adhattak a király kérésére.

Krisztus uralmának alapja, legitimitása a kereszthalál, amivel az emberiség árát fizette meg Atyja felé. Így lett az ő tulajdona a menny és a föld. Krisztus uralma azonban más, mint a földi királyoké. Örökkévaló, tehát nincs vége soha. Ezért az ellenszegülőket nem azonnal szankcionálja, hanem egyszerre fogja majd megítélni minden ember tetteit.

Az „ἐξουσία” kifejezés másik jelentését úgy fordíthatnánk, hogy „képesség, lehetőség”. Krisztus bármit megtehet. Ez persze nem azt jelenti, hogy akaratát ráerőlteti a földön élőkre, mert ezt egyelőre nem teszi. Az „ajtó előtt áll”, azaz bármikor képes lenne rá, hogy cselekedjen, és bármikor vissza is jöhet ítélni, ha az Atya úgy rendeli. Hatalmában áll megtenni, de egyelőre még vár vele.

Krisztus uralma viszont teljességgel megvalósul a benne hívők életében, akik magukat Krisztus tulajdonának tekintik. Ezt a hatalmat fejezi ki az Apostoli Hitvallás mondata: „Ott ül az Atya Isten jobbján.” Ennek a hatalomnak veti alá magát a keresztyén ember, amikor parancsait olvassa és betartja.

- **„Menjete el tehát, tegyetek tanítvánná minden népet” (Mt 28,19a)**

μαθητεύσατε – Azt jelenti, hogy valaki „mást arra ösztönöz, hogy kövesse (Jézus) tanítását.” A keresztségben ennek kiábrázolása történik meg. A hitre térő ember kinyilvánítja, hogy elfogadja Krisztus uralmát, elfogadja parancsait, tanításait magáévá teszi. Pál apostol fogalmazza meg ezt többek között az alábbi helyeken:

„kegyelmet és apostolságot kaptunk arra, hogy az ő nevéért hitre és engedelmességre hívjunk fel minden népet” Rm 1,5

„Azért küldelek el, hogy nyisd meg a szemüket, hogy a sötétségből a világosságra, és a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek” ApCsel 26,18

- **„tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek” (Mt 28,20a)**

A διδάσκω és τηρέω párhuzamos fogalmak. A tanítás folyamatot jelent, amiben az ember elsajátítja Jézus tanítását és parancsait. Leírt szavai, a róla szóló történetek olvasásakor az ember megérti, ki volt földi élete alatt Jézus és mit tanított. A többi bibliai könyv abban segít, hogy Jézus személyét és tanítását el tudjuk helyezni az emberiség történetében. Aki a Szentírást így megérti és átlátja az események láncolatát, képes lesz arra, hogy megtartsa (ill. megőrizze) Jézus tanítását és parancsait, ezáltal Isten akaratát cselekedje.

Ezt fejezi ki a „(hogy) megtartsák” kifejezés. „Emlékezetben tartani”, nem elfelejteni, sőt átadni másoknak, hogy fennmaradjon. Az a szóösszetétel pedig, hogy valaki „megtart egy parancsolatot”, egyszerűen azt jelenti, hogy engedelmeskedik, magára nézve kötelezőnek tekinti azt.

Fókusz-imádság

30 perc csöndesség

1. Az ige mellett (5 perc)

Újra és újra elolvasom, hangosan kimondom. Ízlelgetem a betűket, a szavakat. Mikor a percek eltelnek, az igét már kívülről tudom.

„És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úr angyala leszállt a mennyből, és odalépve elhengerítette a követ, és leült rá. Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó. Az őrök a tőle való félelem miatt megrettentek, és szinte holtra váltak. Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal:

Ti ne féljete!” (Mt 28,2-5)

2. Csönd-meditáció (15 perc)

A telefonomat kikapcsolom, minden zavaró tényezőt kizárok. Becsukom a szemem. Gondolataimat az igére fókuszálom. Ha el is terelődne a figyelmem, tudatosan visszatérek Istenhez: **mit akar ő mondani nekem? Mit akar, hogy cselekedjek?**

3. Könyörgés (10 perc)

Isten szólt hozzám igében, gondolatokban. Most én válaszolok.

- Hálaadás Isten hatalmáért.
- Bűnvallás azokért a pillanatokért, amikor a félelem vezérelt.
- Könyörgés bátorságért, hogy igazán szolgálhassam őt.

Kérdezz, hogy érts!

Hiteles angyala (követe) vagyok Jézus Krisztusnak? Elfogadom az ő parancsait? Kötelezem önmagam az engedelmességre?

Kádár Tamás György, lp.